

SCRISOARE PASTORALĂ LA ÎNVIEREA DOMNULUI 2017

+ NATHANIEL

**Din Mila lui Dumnezeu și Voia Poporului
Arhiepiscop de Detroit și al Episcopiei Ortodoxe Române din America și Canada
Biserica Ortodoxă în America**

Iubitului nostru Cler, Monahilor și Bincredincioșilor Creștini ai
de Dumnezeu-păzitei noastre Episcopii, Har, Milă și Pace de la Dumnezeu,
iar de la noi Părintească Dragoste și Arhieresti Bindecuvântări,

HRISTOS A ÎNVIAT!

“Deci trebuie ca unul din acești bărbați, care s-au adunat cu noi în timpul cât a petrecut între noi Domnul Iisus, Începând de la botezul lui Ioan, până în ziua în care S-a înălțat de la noi, să fie împreună cu noi martor al învierii Lui” (Faptele Apostolilor 1, 21-22).

Iubiți credincioși,

În acest paragraf din cartea Faptelor Sfinților Apostoli, citim că Sfântul Apostol Petru s-a adresat unei mulțimi de o sută douăzeci de frați pentru a alege pe cineva în locul lui Iuda, cel căzut din apostolie. Aceasta avea să se întâmple prin tragerea la sorți a celor care l-au însoțit pe Iisus Hristos *“... în timpul cât a petrecut între noi Domnul Iisus.”* Scopul era *“...ca să ia locul acestei slujiri și al apostoliei”* și *“să fie împreună cu noi martor al învierii Lui”*... *“iar sorțul a căzut pe Matia și s-a socotit împreună cu cei unsprezece apostoli”* (Faptele Apostolilor 1, 21-26).

Ce este această *“slujire și apostolie”*? Sfântul Petru s-a adresat mulțimii din Ierusalim în ziua Cincizecimii: *“Fraților... proorocul David mai înainte văzând, a vorbit despre învierea lui Hristos: că n-a fost lăsat în iad sufletul Lui și nici trupul Lui n-a văzut putreziciunea. Dumnezeu a înviat pe Acest Iisus, Căruia noi toți suntem martori”* (Faptele Apostolilor 2, 30-32). De aceea, slujirea și apostolatul lui Petru și a celor unsprezece, iar mai apoi a lui Matia și a celor o sută douăzeci și a celor cinci sute de martori (I Cor. 15, 6), a fost să aducă mărturie despre învierea lui Iisus din Nazaret, Hristosul lui Dumnezeu. Pentru că în învierea Lui se află făgăduința vieții noastre veșnice, ce va urma.

Iubiți credincioși,

Precum Petru și Pavel și precum cei o sută douăzeci, și cei cinci sute, și noi suntem chemați să aducem mărturie acestei unice Învieri a Celui ce este *“Unul-Născut, Carele din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii. Lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut nu făcut; Cel de o ființă cu Tatăl, prin Carele toate s-au făcut; ... și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara, și S-a făcut om”* (Crezul).

În drumul său spre Damasc, Saul a fost muștră de Hristos cel înviat care l-a întrebat: *“De ce Mă prigonești?”* (Faptele Apostolilor 9, 4). Mai târziu același om va spune: *“Nu sunt eu apostol? Oare nu sunt eu liber? N-am văzut eu pe Iisus Domnul nostru?”* (I Cor. 9,1). Cum ar fi putut spune că l-a văzut pe Hristos dacă Hristos ar fi fost mort? Tocmai această întâlnire cu

Hristos l-a făcut martor și apostol prin slujirea și apostolatul lui. Pe cine a văzut Saul-Pavel, pe acela l-a mărturisit ca Domnul lui, pe Iisus din Nazaret! Acesta este Cel despre care profetul David *“mai înainte văzând, a vorbit”* (Faptele Apostolilor 2, 31) și pe care Saul l-a prevăzut. Acesta este Cel pe care noi îl sărbătorim astăzi ca Cel ce a lepădat crucea morții, omorând moartea prin însăși moartea Sa de pe cruce, distrugându-o pentru noi toți. Acesta este Cel căruia noi astăzi îi suntem martori. Ne putem numi astăzi *“creștini”* sau *“următori ai lui Hristos”* deoarece îl mărturisim pe El, așa precum l-au mărturisit primii apostoli și toți credincioșii de-a lungul veacurilor!

Sfântul Grigorie Palama ne îndeamnă astfel: *“... fiecare dintre noi, dacă ar voi, părtaș s-ar face învierii Domnului și înălțării Lui și moștenitor al lui Dumnezeu, împreună-moștenitor cu Hristos. Pentru aceasta să ne bucurăm prăznuind învierea firii noastre, înălțarea și restaurarea ei, precum și începutul învierii și al înălțării fiecăruia dintre credincioși, punând înainte glasul Evangheliei propovăduită astăzi, potrivit căreia Domnul, înviind, a stat în mijlocul ucenicilor Săi”* (Luca 24:36-53; Omilia 21,6).

lubiți credincioși,

Hristos este în mijlocul nostru astăzi, în această biserică, precum a fost în mijlocul ucenicilor Săi. El este la fel de prezent aici precum a fost în mijlocul apostolilor și al tuturor credincioșilor de-a lungul secolelor; Hristos este în mijlocul nostru. În timp ce se rostește Crezul, preoții își dau sărutarea păcii cu cuvintele: *“Hristos în mijlocul nostru!”* și răspunsul: *“Este și va fi!”*. Sfântul Evanghelist Luca vorbește despre reacția apostolilor când Hristos a venit în mijlocul lor: *“Iar ei, înspăimântându-se și înfricoșându-se, credeau că văd duh ...încă necrezând de bucurie și minunându-se”* (Luca 24, 36-41). Poate că așa suntem și noi astăzi, bucușori pentru acest mare praznic, dar încă întrebându-ne care este legătura învierii lui Iisus cu noi.

Trebuie să ne reamintim căci precum Hristos s-a sculat din morți, tot așa ne vom scula și noi împreună cu El spre învierea noastră în ziua judecății. De aceea, astăzi nu sărbătorim un simplu eveniment istoric, ci o continuă și nesfârșită înnoire a firii noastre căzute.

Trebuie să ne bucurăm de ziua aceasta și să mărturisim prin însăși viața noastră, așa cum au făcut apostolii și primii creștini. Sfântul Grigorie de Nyssa ne avertizează: *“...mulți îi slujesc lui Dumnezeu cu vorba, dar se leapădă de El cu viața lor”* (Omilia 19 la Mt. 20, 1-16). Apostolii și toți mucenicii au mărturisit învierea Domnului cu viața lor și cu cuvântul lor. Ei au fost martorii a ceea ce au văzut. De aceea și noi suntem îndemnați de către Sfântul Apostol Petru să devenim mărturisitori ai învierii: *“Binecuvântat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Care, după mare mila Sa, prin învierea lui Iisus Hristos din morți, ne-a născut din nou, spre nădejde vie, spre moștenire nestrăcătorească și neîntinată și neveștejită, păstrată în ceruri pentru voi”* (I Petru 1, 3-4). Întru aceasta și noi avem nădejdea vieții veșnice în Hristos Iisus, continuând să aducem mărturie nu numai în această zi, ci și în fiecare zi, despre Cel ce a omorât puterea stricăciunii, viață dăruindu-ne.

Așadar, slujirea și apostolatul nostru este împlinirea datoriei de a trăi în Hristos și de a fi împreună mărturisitori cu apostolii, cu cei o sută douăzeci și cu toți sfinții care de-a lungul timpului au bineplăcut lui Dumnezeu, cântând cântarea de laudă: Hristos a înviat din morți! Hristos în mijlocul nostru! Este și va fi!

Hristos a înviat! Adevărat a înviat!

+ NATHANIEL, Arhiepiscop